

Ontwerpbesluit
van Gedeputeerde Staten van Limburg

Weigering verzoek actualisatie omgevingsvergunning

Ashorst B.V. te Horst aan de Maas

Zaaknummer: 2023-012581

Kenmerk: D2023-00010003-P d.d. 24 augustus 2023
Verzonden: 28 augustus 2023

INHOUDSOPGAVE

1	Ontwerpbesluit	3
2	Procedure	5
2.1	De aanvraag	5
2.2	Huidige vergunnings situatie	5
2.3	Bevoegd gezag	6
2.4	Volledigheid van de aanvraag en ontvankelijkheid	6
2.5	Procedure	6
2.6	Adviezen	6
3	Toetsingskader en overwegingen	9
3.1	Verzoek tot actualisatie	9
3.2	Toetsingskader	9
3.3	Beoordeling verzoek	11
4	Zienswijzen	19
5	Voorschriften	20
	Bijlage 1 – Verzoeker(s)	21

1 Ontwerpbesluit

Onderwerp

Wij hebben op 3 februari 2023 een verzoek van derden ontvangen om de voor Ashorst B.V. vigerende omgevingsvergunningen (verder) te actualiseren. Het betreffen de omgevingsvergunningen van de inrichting gelegen aan de Veld Oostenrijk 50, 5969 NW Horst aan de Maas. Het verzoek is ingediend door _____ namens de Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes. De aanvraag is door ons geregistreerd onder zaaknummer 2023-012581.

Ontwerpbesluit

Wij zijn voornemens te besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in dit besluit, alsmede het reeds door ons genomen (nog niet onherroepelijke) actualisatiebesluit omtrent het geuraspect van de veehouderij en gelet op artikel 2.1 en artikel 2.31, tweede lid, onder b van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) het ingediende verzoek tot actualisatie van de vigerende omgevingsvergunningen van Ashorst B.V. af te wijzen.

Aangezien er echter weldegelijk sprake is van een overbelaste situatie door de bestaande veehouderij leggen wij, naar aanleiding van het verzoek, op grond van artikel 2.1 en artikel 2.31, tweede lid, onder b van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) het bedrijf een onderzoeksverplichting op naar mogelijkheden om de geurbelasting op te omgeving terug te brengen naar een aanvaardbaar niveau.

Gedeputeerde Staten van Limburg,

Afdelingshoofd vergunningen
RUD Zuid-Limburg

Afschriften

Dit ontwerpbesluit is verzonden aan de verzoekers om actualisatie omgevingsvergunning, namens Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes, Veld Oostenrijk 22, 5961 NW te Horst.

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

1. vergunninghouder, zijnde Ashorst B.V., Kerkestraat 1, 6029 RS Sterksel;
2. gemachtigde adviseur vergunninghouder, zijnde DLV Bouw, Milieu en Techniek B.V., Postbus 511, 5400 AM Uden;
3. het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst a/d Maas, Postbus 6005, 5960 AA Horst.

Rechtsbescherming

Gereserveerd voor definitieve besluit.

2 Procedure

2.1 De aanvraag

Op 3 februari 2023 hebben wij een aanvraag voor het actualiseren van de aan Ashorst B.V. verleende omgevingsvergunningen ontvangen van derden. Het betreft een intensieve veehouderij (incl. brijvoerkeuken) en een mestbe- en verwerkingsinstallatie gelegen aan de Veld Oostenrijk 50, 5969 NW Horst aan de Maas.

De aanvraag is ingediend door de heer _____ namens Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes. Een overzicht van de verzoekers is bijgevoegd in bijlage 1 van dit besluit.

Aanvrager(s) verzoeken de vigerende omgevingsvergunningen dusdanig te actualiseren dat vergunninghouder o.a. verplicht wordt tot het in werking hebben van industriële luchtwasinstallaties op alle stallen, het toepassen van plasmatechnologie om geur verder te reduceren en/of het sluiten van een aantal stallen. Hiertoe verwijzen aanvragers naar de Crisis- en herstelwet en het Schone Lucht Akkoord die mogelijkheden hiertoe zouden bieden.

2.2 Huidige vergunnings situatie

De inrichting van Ashorst B.V. beschikt over de volgende vergunningen:

- Revisievergunning van 25 februari 2008 (kenmerk 2006-175);
- Omgevingsvergunning activiteit Milieuneutraal veranderen van 8 september 2011 (WABO-2011-0416);
- Veranderingsvergunning Fase 2 van 22 augustus 2013 (zaaknummer 2012-0543);
- Omgevingsvergunning activiteit handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening van 2 februari 2017 (zaaknummer 2016-603493);
- Omgevingsvergunning activiteit handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening van 21 juni 2018 (zaaknummer 2018-201162);
- Omgevingsvergunning activiteit bouwen van 28 februari 2019 (zaaknummer 2018-207644);
- Omgevingsvergunning (activiteiten milieu en handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening van 2 april 2020 (zaaknummer 2017-204943);
- Omgevingsvergunning milieuneutraal veranderen met kenmerk 2020/36784 d.d. 10 september 2020;
- Omgevingsvergunning bouwen met kenmerk 2020/51526 d.d. 17 december 2020;
- Omgevingsvergunning actualisatieverzoek omwonenden met kenmerk 2021/5203 d.d. 8 maart 2021.
- Omgevingsvergunning bouwen, strijdigheid bestemmingsplan, uitvoeren van een werk en veranderingsvergunning milieu met kenmerk 2023/2540 d.d. 26 april 2023.

De voorschriften van de onderliggende vergunningen zijn van toepassing op de aangevraagde verandering, tenzij de aard van de vergunning en/of de aard van de verandering zich daartegen verzet. Tevens gelden de op de inrichting van toepassing zijnde voorschriften uit het Activiteitenbesluit.

2.3 Bevoegd gezag

De activiteiten van de inrichting zijn onder meer genoemd in categorie 1.4 onder d, 7.4, 8.1 onder a, 8.2 onder b, 28.4 onder a sub 6, 28.4 onder c sub 1 van bijlage 1, onderdeel C van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Daarnaast betreft het een inrichting waartoe meerdere IPPC-installaties behoren (categorieën 5.2 onder a, 5.3 onder a sub ii en 6.6 onder b van bijlage 1 bij de Richtlijn industriële emissies). Daarom zijn wij het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning.

2.4 Volledigheid van de aanvraag en ontvankelijkheid

Na ontvangst van de aanvraag/het verzoek hebben wij deze getoetst op volledigheid. Wij zijn van oordeel dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling. Inzake de vraag of verzoeker een belanghebbende is overwegen wij het volgende:

Het actualisatieverzoek uit 2019 is tevens ingediend door _____ namens de Werkgroep "Behoud Woonomgeving de Paes". In het kader van deze procedure is reeds geoordeeld dat de Werkgroep als belanghebbende heeft te gelden bij de inrichting van Ashorst BV.

2.5 Procedure

Dit besluit is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet op artikel 3.10, eerste lid, van de Wabo is deze procedure van toepassing omdat de aanvraag geheel betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e (milieu).

Gelet op het bepaalde in artikel 3.15, derde lid, van de Wabo is voornoemde uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing aangezien de voorschriften van de vigerende vergunning middels de uitgebreide voorbereidingsprocedure tot stand zijn gekomen. Verder is rekening gehouden met de gestelde procedurele vereisten als opgenomen in artikel 3.15, eerste en tweede lid, van de Wabo.

De Wabo bevat, anders dan eerder de Wet milieubeheer, geen artikel waarin is bepaald dat een derde kan verzoeken om een bestaande omgevingsvergunning te wijzigen. Nu echter een verzoek van een belanghebbende als een aanvraag kwalificeert volgens de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is dat ook niet meer noodzakelijk. Aangezien Werkgroep Behoud Woonomgeving de Paes als een belanghebbende te gelden heeft bij de inrichting van Ashorst BV, is er dus sprake van een aanvraag op grond van de Awb waar wij middels dit besluit op beslissen.

2.6 Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.4 van het Bor, hebben wij de aanvraag/het verzoek ter advies verzonden aan:

- het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas.

Naar aanleiding van het verzoek hebben wij op 22 mei 2023 van het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas een advies ontvangen. Het advies is hieronder samengevat en puntsgewijs opgesomd:

- 1. Het te bereiken doel met de verzochte actualisatie van de vergunning is het verlagen van het geurniveau en de verdergaande reductie van uitstoot van ammoniak, fijnstof en andere mogelijke schadelijke stoffen. In het verzoek wordt gemotiveerd op welke gronden de beoogde maatregelen uitgevoerd zouden moeten worden. Het is voor ons als gemeente belangrijk om te werken aan een goede balans tussen ontwikkelmogelijkheden voor ondernemers en een gezonde en veilige leefomgeving. Daarom zijn wij, ook samen met u als Provincie Limburg, in gesprek met de ondernemer over een toekomstperspectief. Ook gaan wij in gesprek met omwonenden over de toekomst rondom Ashorst. De gesprekken met de ondernemer en omgeving maken onderdeel uit van de omgevingsdialoog en bedoeld om elkaar goed te informeren over wederzijdse standpunten en overwegingen. Aanvullend op deze aanpak, adviseren wij de Provincie Limburg om onderdelen van de motivatie in het actualisatieverzoek in overweging te nemen. Er wordt verwezen naar de taakstelling voor de overheid om vergunningen te actualiseren, als dit door (milieu)technische en/of maatschappelijke ontwikkelingen mogelijk en noodzakelijk is. Dit betreft een verplichting om eisen in de vergunning op te nemen over de toepassing van best beschikbare technieken (BBT). Ons advies is dan ook om vooralsnog te toetsen aan de BBT-conclusies en of dit aanleiding geeft om de vergunning op het vlak van de toepassing van BBT te actualiseren.*
- 2. De indiener van het actualisatieverzoek beargumenteert dat het bedrijf, door de activiteiten mestverwerking en energieopwekking met zonnepanelen, een energieproductie bedrijf is en geen veehouderijbedrijf. De indiener is van mening dat dit betekent dat het bedrijf moet voldoen aan de industriële geurnormen. De gemeente Horst aan de Maas is van mening dat de hoofdactiviteit op dit moment nog de veehouderij is, omdat in de huidige situatie de energieopwekkende activiteiten enkel mogen bestaan uit de binnen de eigen inrichting geproduceerde mest. Wij zouden graag met de Provincie Limburg in gesprek gaan over de wijze waarop we beoordelen wat de hoofdactiviteit van het bedrijf is. Hierbij gaat het over de afweging wanneer wij nog van een veehouderij spreken en wanneer van een energieproductiebedrijf als hoofdactiviteit. Wel delen wij de mening dat de inhoudelijke beoordeling van de mestverwerking moet worden getoetst aan de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).*
- 3. Ook wordt er verwezen naar de mogelijkheden vanuit de Crisis en herstelwet en Schone Lucht Akkoord om extra maatregelen te nemen, dan wel door verleiden of afdwingen, om de luchtkwaliteit te verbeteren. Het klopt dat er mogelijkheden zijn om ondernemers te verleiden tot het nemen van aanvullende maatregelen. Vaak is het wel noodzakelijk om beleid op te stellen voor de toepassing van deze mogelijkheden. Vanuit het SLA worden maatregelen voor het Thema Landbouw in drie sporen verdeeld. Ook zijn er subsidiemogelijkheden via de Specifieke Uitkering Schone Lucht Akkoord (SpUk SLA) (rvo.nl). Wij adviseren om deze mogelijkheden te onderzoeken en mee te nemen in de gesprekken met de ondernemer over het toekomstperspectief. Uiteraard willen wij, in het kader van vooroverleg over ontwikkelingen bij het bedrijf, hier graag over meedenken. Daarnaast zijn wij als gemeente momenteel bezig met het actualiseren van het geurbeleid. Dit kan mogelijke gevolgen hebben voor de te doorlopen procedure. Het vaststellen van het geactualiseerde geurbeleid is voorzien in het laatste kwartaal van dit jaar. Helaas kunnen wij nu nog niet voorspellen wat voor gevolgen het geurbeleid zal hebben op deze casus."*

Reactie op advies

1. Wij merken op dat de omgevingsvergunningen van de inrichting Ashorst B.V. al een keer geactualiseerd zijn op verzoek van omwonenden (vertegenwoordigd in de werkgroep 'Behoud Woonomgeving de Paes'). Dezelfde werkgroep vraagt nu een (verdere) actualisatie van de vigerende vergunningen aan. Bij besluit van 8 maart 2021, met kenmerk 2021/5203, hebben wij naar aanleiding van het voornoemde verzoek van omwonenden voorgeschreven dat ook de traditionele varkensstallen (welke geen enkele emissiereductie teweeg brengen) binnen de inrichting voorzien moeten zijn van een erkend huisvestingssysteem met het hoogst mogelijke verwijderingsrendement, zoals opgenomen in de meest recentelijk gepubliceerde Regeling geurhinder en veehouderij (ten tijde van datum actualisatiebesluit). Wij zijn van mening dat de inrichting van Ashorst B.V. met het reeds genomen actualisatiebesluit voldoet aan BBT-conclusies voor Intensieve Veehouderijen. Verdere actualisatie met betrekking tot dit punt is dus niet mogelijk.

Bovendien loopt tegen actualisatiebesluit nog een beroepsprocedure. Los van bovenstaande overwegingen is het ook om die reden niet opportuun om nu wederom een actualisatie door te voeren.

2. Ashorst is vooral een grote veehouderij die mest van eigen bedrijf (en in de toekomst mogelijk ook eigen bedrijven van elders) verwerkt met deels co-producten. Het valt onder de categorieën mestverwerking en veehouderij uit Bor, alsmede afvalverwerking (mest en co-producten). Nergens is dit industrieel genoemd. Omwonende vinden waarschijnlijk dat dit soort bedrijven niet in buitengebied thuis horen, maar de huidige activiteiten van het bedrijf zijn vergund en daarbij is geoordeeld dat deze passen binnen het bestemmingsplan. Indien in de toekomst nieuwe activiteiten worden aangevraagd waarbij ook verwerking van mest van derden wordt aangevraagd dient opnieuw te worden beoordeeld of dit ruimtelijk gewenst is. Onderhavig verzoek ziet op aanscherpen van de geurnormen uit de vigerende vergunningen. Het feit dat er in de inrichting ook een grootschalige mestverwerkingsinstallatie is gerealiseerd maakt niet dat er sprake is van toepasselijkheid van de geurnormen die zouden moeten gelden voor industriële activiteiten. Voor de mestverwerkingsinstallatie en de veehouderij gelden separate toetsingskaders waaraan in het eerdere actualisatiebesluit is getoetst.
3. Ten aanzien van Ashorst B.V. willen wij graag benadrukken dat bij besluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) de vergunning van Ashorst op verzoek van omwonenden reeds is geactualiseerd. Met dit besluit zijn, in lijn met artikel 7af van de Crisis en Herstelwet, reeds maatregelen verlangd welke de voor geur overbelaste situatie in de omgeving moeten verbeteren. Artikel 7af uit het Besluit uitvoering Chw was ten tijde van het besluit nog niet inwerking getreden, dus kon daar toen nog niet op worden gebaseerd. Er loopt ten tijde van schrijven nog wel een beroepzaak van vergunninghouder tegen het genomen actualisatiebesluit. De kans is dus aanwezig dat zelfs BBT-maatregelen die we daar hebben opgelegd voor traditionele stallen het helemaal niet gaan redden. Zoals gezegd, is het ook om die reden niet opportuun om nu wederom een actualisatie door te voeren en vooraleerst de huidige procedure (in beroep en mogelijk hoger beroep) af te ronden. In lijn met het advies van B&W van Horst aan de Maas leggen we de vergunninghouder wel een verplichting op tot het uitvoeren van een onderzoek naar mogelijkheden om de geurbelasting afkomstig van de veehouderij te verlagen.

3 Toetsingskader en overwegingen

3.1 Verzoek tot actualisatie

Zoals reeds beschreven in paragraaf 2.1 van de considerans hebben wij op 3 februari 2023 van werkgroep "Behoud Woonomgeving de Paes" (zie bijlage 1) een verzoek voor het actualiseren van de aan Ashorst B.V. verleende omgevingsvergunningen ontvangen. De inrichting van Ashorst B.V. betreft een intensieve veehouderij (incl. brijvoerkeuken) en een mestbe- en verwerkingsinstallatie gelegen aan de Veld Oostenrijk 50, 5969 NW te Horst aan de Maas.

Verzocht wordt om de vigerende omgevingsvergunningen te actualiseren en een verdere reductie van de geur- en ammoniakemissies te realiseren. Zo wordt o.a. gevraagd om voor te schrijven dat op alle varkenstallen industriële luchtwasinstallaties in werking moeten zijn. Verzoekers stellen tevens dat er getoetst zou moeten worden aan een strengere geurnorm omdat reeds sprake zou zijn van een industrieel bedrijf. Hiertoe verwijzen aanvragers naar de wijzigingen van activiteiten binnen de inrichting, de Crisis- en herstelwet en het Schone Lucht Akkoord die mogelijkheden tot het voorgaande zouden bieden.

3.2 Toetsingskader

3.2.1 Artikel 2.30, eerste lid, van de Wabo (actualisatieplicht)

Gelet op het bepaalde in artikel 2.30, eerste lid, van de Wabo dient het bevoegd gezag, voor zover de omgevingsvergunning betrekking heeft op een activiteit met betrekking tot een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo, regelmatig te bezien of de voorschriften die aan een omgevingsvergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. Onder ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu wordt mede verstaan de vaststelling van nieuwe of herziene conclusies over beste beschikbare technieken, overeenkomstig artikel 13, vijfde en zevende lid, van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (PbEU L 334).

3.2.2 Artikel 2.31, aanhef en tweede lid, sub b, van de Wabo

Gelet op het bepaalde in artikel 2.31, tweede lid, sub b, van de Wabo kan het bevoegd gezag voorschriften van een omgevingsvergunning wijzigen voor zover deze betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo, voor zover dit in het belang van de bescherming van het milieu is.

3.2.3 Schone Lucht Akkoord

Het doel van het Schone Lucht Akkoord (SLA) is om gezamenlijk de luchtkwaliteit in Nederland permanent te verbeteren. Daarbij wordt toegewerkt naar de advieswaarden van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) voor luchtkwaliteit in 2030 voor fijn stof en stikstofdioxide. Hierbij stellen partijen als doel om landelijk in 2030 gemiddeld minimaal 50% gezondheidswinst ten opzichte van 2016 te behalen voor de negatieve gezondheidseffecten van binnenlandse bronnen.

Ook onderschrijven partijen de ambitie om in de sectoren (weg)verkeer, inclusief mobiele werktuigen, landbouw, scheepvaart, industrie en huishoudens een dalende trend in te zetten van emissies van stikstofdioxide en fijnstof naar de lucht.

De landbouw draagt elf procent bij aan de gezondheidseffecten van binnenlandse bronnen. Dit komt enerzijds door secundair fijn stof door de uitstoot van ammoniak en anderzijds door primair fijn stof. Primair fijn stof is vooral afkomstig van de pluimveehouderij. De emissie van ammoniak is vooral afkomstig van stallen en van bemesten. Ammoniak speelt ook een belangrijke rol bij de stikstofdepositie in natuurgebieden. Tot voor kort werd gewerkt aan ammoniakreductie in het kader van het Programma Aanpak Stikstof (PAS). Na de uitspraak van de Raad van State over de PAS is duidelijk geworden dat dit beleid moet worden herzien. De Rijksoverheid, provincies en gemeenten werken naar aanleiding van het advies van de Commissie Remkes een aanpak uit voor het terugdringen van de stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden. Deze aanpak kan, in aanvulling op de maatregelen van het SLA, een substantiële gezondheidswinst opleveren. Het streven is een reductie van de gezondheidseffecten van de emissies van de landbouw van 37% in 2030 ten opzichte van 2016 te realiseren.

Onderdeel van het SLA is onder meer een experiment onder de Crisis- en herstelwet (Chw) ten behoeve van de aanpak van bestaande situaties (zie hiertoe hetgeen overwogen in navolgende paragraaf 3.2.4 van de considerans).

3.2.4 Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche)

Het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche), meer specifiek artikel 7af, voorziet tot 1 januari 2025 in een instrumentarium om emissies te beperken voor veehouderijen onder meer gelegen in de provincie Limburg. Hiermee wordt onder meer invulling gegeven aan aspecten van het Schone Lucht Akkoord. In het derde lid van voornoemd artikel is bepaald dat het bevoegd gezag, zijnde het bestuursorgaan dat bevoegd zou zijn of is om een omgevingsvergunning voor de betrokken inrichting te verlenen, onverminderd het Besluit emissiearme huisvesting, in de omgevingsvergunning bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, bij besluit maatregelen kan voorschrijven die de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) verminderen, als blijkt dat de nadelige gevolgen van deze emissies voor het milieu verder kunnen, onderscheidenlijk moeten, worden beperkt, vanwege:

- a. de ontwikkeling van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu;
- b. de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu;
- c. de cumulatieve gevolgen van de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) door veehouderijen;
- d. door het bevoegd gezag vastgesteld beleid voor verbetering van de luchtkwaliteit; of
- e. onaanvaardbare geurhinder als bedoeld in het twaalfde lid van artikel 7af van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet.

In het zesde lid van artikel 7af is bepaald dat in aanvulling op artikel 2.31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wabo het bevoegd gezag de voorschriften van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, kan wijzigen, vanwege:

- a. de cumulatieve gevolgen van de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) door veehouderijen;
- b. door het bevoegd gezag vastgesteld beleid voor verbetering van de luchtkwaliteit; of
- c. onaanvaardbare geurhinder als bedoeld in het twaalfde lid van artikel 7af van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet.

Bij het wijzigen van de voorschriften van een omgevingsvergunning als bedoeld in voornoemd zesde lid kan het bevoegd gezag afwijken van het Besluit emissiearme huisvesting (zevende lid van artikel 7af). Indien toepassing wordt gegeven aan het zesde lid is artikel 2.31a van de Wabo van overeenkomstige toepassing (achtste lid van artikel 7af).

In het twaalfde lid van artikel 7af is bepaald dat bij het bepalen of sprake is van onaanvaardbare geurhinder ten minste rekening moet worden gehouden met de volgende aspecten:

- a. lokaal geurbeleid;
- b. de individuele en cumulatieve geurbelasting ter plaatse van geurgevoelige objecten;
- c. de aard, omvang en waardering van de geur die vrijkomt;
- d. de historie van de betreffende inrichting en het klachtenpatroon met betrekking tot geurhinder;
- e. de bestaande en verwachte geurhinder van de betreffende inrichting; en
- f. de kosten en baten van technische voorzieningen en gedragsregels in de inrichting.

3.3 Beoordeling verzoek

3.3.1 Vergunde situatie

Alvorens wij het ingediende verzoek beoordelen zullen we in onderstaande subparagrafen een beknopte opsomming geven van de binnen de inrichting vergunde situatie m.b.t. de veehouderij en de mestverwerkingsinstallatie.

3.3.1.1 Veehouderij 2010

Op basis van de verleende revisievergunning van 25 februari 2008 en de melding van 23 juli 2010 was oorspronkelijk vergund het houden van de volgende aantallen en soorten varkens:

- 1.600 productieve zeugen (400 kraamzeugen, 1.200 guste- en dragende zeugen);
- 500 opfokzeugen;
- 9.819 vleesvarkens;
- 5.808 gespeende biggen;
- 8 beren.

Bij deze vergunde aantallen en soorten varkens en huisvestingssystemen treden de volgende emissies op:

- ammoniakemissie 12.853 kg/jaar;
- geuremissie 210.843,9 ouE/s;
- fijn stofemissie 1.575,81 kg/jaar.

3.3.1.2 Veehouderij 2013

De laatste veranderingen van de varkenshouderij zijn doorgevoerd met de fase 2 veranderingsvergunning van 22 augustus 2013.

De vergunde veranderingen hadden betrekking op de uitbreiding met een kraamstal (nieuwe stal 12) voor 152 kraamzeugen, een zeugenstal (nieuwe stal 13) voor 608 dragende zeugen en een biggenstal (ombouw bestaan gebouw naar stal 7) voor 1.000 gespeende biggen. Daarnaast werd in de bestaande stallen het aantal vleesvarkens verminderd met 225 dieren, het aantal biggen uitgebreid met 1.644 dieren en het aantal opfokzeugen verminderd met 10 dieren. Als laatste werden een groot aantal stallen voorzien van nieuwe luchtwassystemen.

Op basis van deze vergunning is vergund het houden van de volgende aantallen en soorten varkens:

- 2.360 productieve zeugen (552 kraamzeugen, 1.808 guste- en dragende zeugen);
- 490 opfokzeugen;
- 9.594 vleesvarkens;
- 8.452 gespeende biggen;
- 8 beren.

Bij deze vergunde aantallen en soorten varkens en huisvestigingsystemen treden de volgende emissies op:

- ammoniakemissie 12.825,2 kg/jaar;
- geuremissie 176.713,2 ouE/s;
- fijn stofemissie 1.374,98 kg/jaar.

Ondanks de destijds aangevraagde uitbreiding van dieren (plus 3.169 stuks) bleef de al bestaande individuele "overbelaste situatie" bestaan, alleen in mindere mate doordat de geuremissie door de aangevraagde en toegepaste geur reducerende maatregelen afnam van 210.843,9 ouE/s naar 176.713,2 ouE/s en maximaal 50% van de behaalde geurreductie werd opgevuld met extra of andere dieren (zogenoemde 50/50 regeling).

3.3.1.3 Veehouderij 2020

Door het in 2018 vastgestelde lagere geurverwijderingsrendement van combi luchtwassers zijn in het Kamerstuk (zie <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2018/04/03/onderzoek-naar-het-rendement-van-luchtwassers-voor-de-veehouderij>) door de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat de te volgen stappen en de gevolgen voor veehouders beschreven, te onderscheiden in bestaande en nieuwe bedrijven, en zijn tevens de gevolgen voor de omwonenden beschreven. In dit Kamerstuk is uitgesproken dat voor bestaande veehouderijen met een combi luchtwasser die niet wordt gewijzigd, of die een vervangingsinvestering willen doen waarbij de geurbelasting en het aantal dieren van een of meerdere diercategorieën niet toeneemt, er niets verandert. Immers de ondernemer heeft de investering gedaan op basis van een vergunning die door de overheid is afgegeven en mag dus handelen in overeenstemming met die vergunning.

Rekening houdende met de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) van 19 juli 2018, dit vanwege het lagere geurverwijderingsrendement van combi luchtwassers, zijn de vergunde geuremissies van de combi luchtwassers van Ashorst toegenomen van 176.713,2 ouE/s naar 214.206,4 ouE/s. Hierdoor is dus ook de toch al zwaar overbelaste situatie met betrekking tot geur op sommige punten nog hoger geworden.

3.3.1.4 Veehouderij actualisatie op verzoek van derden 2021

Concreet hebben wij in 2021 besloten, gelet op artikel 2.30, lid 1 juncto artikel 5.10, lid 1, sub b van het Besluit omgevingsrecht (Bor), artikel 2.31, lid 1 onder b juncto het tweede lid, onder b, alsmede artikel 2.31a van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), de omgevingsvergunning van 22 augustus 2013 te wijzigen door nieuwe voorschriften te verbinden aan deze omgevingsvergunning.

Middels het besluit van 2 maart 2021 is tevens op grond van artikel 2.31, eerste lid onder b (ambtshalve plicht tot wijzigen vergunning) juncto het tweede lid, onder b (verzoek derden tot actualisatie), alsmede artikel 2.31a (verlaten grondslag aanvraag) van de Wabo, de omgevingsvergunning van 22 augustus 2013 (zaaknummer 2012-0543) op verzoek van derden, alsmede vanuit de actualisatieplicht, de vigerende omgevingsvergunning gewijzigd. Wij hebben in dat actualisatiebesluit de volgende voorschriften aan de vigerende vergunning verbonden:

- 1.1 Binnen de inrichting mogen aanwezig zijn de in §2.1.3 van de considerans genoemde aantallen en soorten varkens in een huisvestingssysteem als onderdeel van een dierenverblijf (de stal).
- 1.2 Om te voldoen aan BBT 13 van de BBT conclusies Intensieve Veehouderij (BBT IV) moeten de huidige traditionele stallen 5 boven en 6 uiterlijk 1 januari 2023 zijn voorzien van een erkend huisvestingssysteem met het hoogst mogelijke geurverwijderingsrendement, zoals opgenomen in de meest recentelijk gepubliceerde Regeling geurhinder en veehouderij ten tijde van vergunningverlening (datum van dit besluit)¹
- 1.3
 - a. De dierenverblijven binnen de inrichting dienen uiterlijk 1 juli 2022 aantoonbaar aan de volgende voorwaarden te voldoen:
 - de dieren en oppervlakken dienen droog en schoon gehouden te worden (bv. vermijden dat voeder wordt gemorst, het vermijden van mest in ligruimtes met gedeeltelijke roostervloer;
 - het emitterend mestoppervlak dient verkleind te worden (bv. gebruikmaken van metalen of kunststofroosters, kanalen met een beperkt blootgesteld mestoppervlak), met uitzondering van de traditionele stallen 5 boven en 6;
 - Uit alle dierenverblijven dient de mest regelmatig (1 maal per dag of een maal per 2 dagen) afgevoerd te worden naar een externe (overdekte) mestopslagplaats of de mestvergistingsinstallatie;
 - het strooisel in de dierenverblijven dient droog te zijn en onder aerobe omstandigheden gehouden te worden;
 - Het voerrantsoen dient zoveel als mogelijk uit gefermenteerde plantaardige ingrediënten te bestaan.
 - b. Tot 1 juli 2022 dient vergunninghoudster zich maximaal in te spannen om zoveel als mogelijk aan de voorwaarden onder a te voldoen.
- 1.4 Uiterlijk 1 januari 2022 moet door vergunninghoudster een MBS zijn ingevoerd en inwerking hebben waarin de elementen 1 tot en met 11, met uitzondering van 10 zijn opgenomen, zoals beschreven in BBT 1 van de BBT-conclusies Intensieve veehouderij.
- 1.5 In het geurbeheersplan als onderdeel van het MBS moeten in ieder geval staan:
 - een overzicht van de geurbronnen en wanneer piekmissies kunnen optreden;
 - de genomen en te treffen maatregelen om geuremissies te voorkomen of verminderen (BBT 13);
 - de wijze van het opsporen van een geurbron;
 - een protocol voor de monitoring van geur (BBT 26);
 - een protocol hoe om te gaan met geurklachten;
 - een jaarlijkse evaluatie van geurincidenten en genomen maatregelen;
 - een jaarlijkse evaluatie van veranderingen in management die effect hebben op geur.

- 1.6 In het protocol hoe om te gaan met geurklachten moet in ieder geval staan:
- de acties waarmee de veehouder adequaat kan reageren op geconstateerde geurhinder;
 - de manier van registreren;
 - het controleren van de werking van aangebrachte geur reducerende maatregelen en als nodig actie nemen;
 - het contact opnemen met de omgeving;
 - het tijdelijk staken van bepaalde activiteiten bij warm en windstil weer;
 - het evalueren van recente veranderingen in het management, zoals voer en reiniging en als nodig aanpassen;

De maatregelen uit het protocol moeten worden jaarlijks worden geëvalueerd en geactualiseerd.

De voorzieningenrechter heeft het verzoek van Ashorst BV op 1 juli 2022 tot het treffen van een voorlopige voorziening toegewezen, in die zin dat voorschrift 1.2 uit ons actualisatiebesluit wordt geschorst totdat op het beroep in hoofdzaak is beslist.

3.3.1.5 Vergunde situatie mestbe- en verwerkingsproces tot heden

Binnen de inrichting was vergund een (co-)vergistinginstallatie (incl. meng- en hydrolyseringen) met een capaciteit van 61.000 ton/jaar, waarvan 23.500 ton/jaar mest van de eigen varkenshouderij en 37.500 ton/jaar aan cosubstraten niet zijnde afvalstoffen (15.000 ton/jaar maïs, 10.000 ton/jaar gras, 5.000 ton/jaar graan en 7.500 ton/jaar Corn Cob Mix (CCM). In 2020 is vergund om binnen de jaarcapaciteit van 61.000 ton/jaar, minimaal 31.000 ton/jaar aan mest van de eigen varkenshouderij te verwerken én verder alle cosubstraten te mogen accepteren en verwerken, zoals opgenomen in Bijlage Aa, onderdeel IV van de Uitvoeringsregeling meststoffenwet. Een groot deel van deze cosubstraten moet in de zin van artikel 1.1 van de Wet milieubeheer als een afvalstof worden aangemerkt. In 2023 is verder nog een gasopwerkingsinstallatie vergund zodat het binnen de inrichting geproduceerde biogas omgezet kan worden naar groengas en vergunninghouder is voornemens mest van eigen veehouderijen (maar niet van locatie Ashorst) te verwerken binnen de vergunde capaciteit van 61.000 ton/jaar. Ten tijde van dit schrijven is hier echter nog geen aanvraag voor ingediend. Met betrekking tot geuroverlast afkomstig van de mestverwerking verwijzen wij naar de uitspraak van de Rb van 11 mei 2021, ROE 20/1318, ECLI:NL:RBLIM:2021:3980 bij benoemen waarin tegen de uitbreiding van de mestverwerkingsinstallatie (vergunning van 2 april 2020) is geageerd.

Belangrijke overwegingen daaruit zijn de volgende:

“De rechtbank overweegt dat door de omgevingsvergunning als gevolg van het mestverwerkingsproces een verbetering optreedt in de totale geurbelasting naar de omgeving. Immers, door het bestreden besluit worden aanvullende geurbeperkende maatregelen en technieken ten behoeve van de geur van de meng- en hydrolysering toegepast en vervalt het vergunde drogen en pelletiseren van de dikke mestfractie, waardoor de chemische luchtwasser van de mestverwerkingsloods minder zal worden belast. En het aantal dieren wijzigt niet. In het bestreden besluit is ervoor gekozen de afgezogen lucht van de meng- en hydrolysering te reinigen met een combinatie van een zure luchtwasser, papierfilter en biobed. Dit betreft de best beschikbare technieken. Uit het geuronderzoek van Olfasense van 1 juli 2019 en 20 februari 2020 volgt dat de geurbelasting van de totale inrichting vermindert ten opzichte van de vergunde situatie, voornamelijk als gevolg van de plasma unit en de nageschakelde technieken van de stallen. Uit genoemd geuronderzoek komt naar voren dat de maximale geurbelasting bij de dichtstbijzijnde woning van eisers ([adres 3]) 4,0 ouE/m³ als 98 percentiel bedraagt.

Deze geurbelasting ligt tussen de richtwaarde van 2,0 ouE/m³ als 98 percentiel en de grenswaarde van 11 ouE/m³. Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de berekende geurbelasting bij de woningen van eisers tot een aanvaardbaar niveau is beperkt en sprake is van een goed woon- en leefklimaat. De rechtbank tekent daarbij aan dat de brijvoerkeuken geen onderdeel uitmaakt van de gevraagde omgevingsvergunning. De binnen de inrichting van vergunninghouder verleende veehouderij, brijvoerkeuken en mestbe- en verwerkingsinstallatie zijn namelijk losstaande bedrijfsactiviteiten, terwijl de aanvraag enkel betrekking heeft op de mestbe- en verwerkingsinstallatie. Dit betekent naar het oordeel van de rechtbank dat een (her)beoordeling van de door de veehouderij en/of brijvoerkeuken veroorzaakte geurbelasting in het kader van de voorliggende vergunning niet aan de orde is. De rechtbank verwijst hiertoe naar de uitspraak van de Afdeling van 20 april 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1031, waarin is overwogen dat uit artikel 2 van de Wet geurhinder en veehouderij (hierna: Wgv) volgt dat de Wgv alleen ziet op de geurhinder van dierenverblijven. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wgv, heeft de wetgever niet beoogd hierbij regels te stellen voor geur die vrijkomt bij het bewerken of verwerken van mest. De beoordeling van geurbronnen als de bewerking of verwerking van mest, dient plaats te vinden op grond van artikel 2.14 van de Wabo. Onder geurhinder van dierenverblijven wordt derhalve niet mede verstaan de geurhinder als gevolg van het bewerken of verwerken van mest buiten de dierenverblijven. Het betoog slaagt niet."

"Aanvaardbaar geurhinderniveau?"

13. Tot slot stellen eisers zich op het standpunt dat meerdere kanttekeningen te plaatsen zijn bij de onderbouwing van de conclusie dat sprake is van een aanvaardbaar geurhinderniveau, omdat een provinciaal geurbeleid ontbreekt en door verweerder niet is ingegaan of bij gelijksoortige activiteiten de aangenaamheid van de geur overeenkomstig is beoordeeld.

14. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich, onder verwijzing naar artikel 2.7a, derde lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer, terecht op het standpunt gesteld dat een provinciaal geurbeleid niet noodzakelijk is ter onderbouwing of sprake is van een aanvaardbaar geurhinderniveau. Het ontbreken van een provinciaal geurhinderbeleid betekent niet dat verweerders conclusies ten aanzien van het aanvaardbaar geurniveau onjuist zouden zijn. Verweerder heeft in het onderhavige geval op basis van de geurverspreidende activiteiten, hinderlijkheid van de geur, de bijdrage in de totale geur en de aard van de woningen die belast worden, op grond van een richt- en grenswaarde een aanvaardbaar geurhinderniveau vastgesteld. Verweerder heeft voor de bepaling van het acceptabel hinderniveau aansluiting gezocht bij de hedonische waarde, zijnde een maat voor de onaangenaamheid van een geur die vaak wordt gebruikt voor vaststelling van de toetsingswaarden. Gesteld noch gebleken is dat de wijze waarop deze hedonische waarde is vastgesteld niet juist zou zijn. Bovendien is niet betwist dat vergunninghouder beschikt over de best beschikbare technieken om de verspreiding van geur zoveel mogelijk te beperken. Tevens is onbetwist dat vergunninghouder een geurbeheerplan dient te overleggen. Het betoog faalt.

Conclusie

15 Het beroep is ongegrond."

Aangezien er geen hoger beroep is ingesteld, betreft het hier een onherroepelijke vergunning.

Voorgaande is dan ook absoluut geen reden om te oordelen dat er vanuit de mestverwerking een ontoelaatbare geurhinder ontstaat die ons zou nopen om die situatie te actualiseren.

3.3.2 Overwegingen ten aanzien van onderhavig actualisatieverzoek

Zoals reeds beschreven ziet onderhavig verzoek op het dusdanig actualiseren van de vigerende omgevingsvergunningen van Ashorst B.V. dat vergunninghouder verplicht wordt tot het in werking hebben van industriële luchtwasinstallaties, waarmee de geuroverlast en de ammoniakemissies sterk worden gereduceerd. Verzoekers stellen tevens dat er getoetst zou moeten worden aan een strengere geurnorm omdat reeds sprake zou zijn van een industrieel bedrijf, ook wordt aangegeven dat het bedrijf plasmatechnologie toe zou kunnen passen of dat het bevoegd gezag de vergunning voor een aantal stallen in zou kunnen trekken. De Crisis- en Herstelwet alsmede het Schone Lucht Akkoord ligt volgens verzoeker ten grondslag aan dit actualisatieverzoek. In deze paragraaf zullen wij achtereenvolgens ingaan op onze overwegingen ten aanzien van voornoemd verzoek.

3.3.2.1 Actualisatieplicht BBT

Zoals reeds overwogen beschikt de inrichting op het moment van schrijven over verleende omgevingsvergunningen waarin getoetst is aan de actuele BBT-conclusies en BREF's, alsmede de in de bijlage bij de Mor aangewezen informatiedocumenten. Wij merken wel op dat er nog een beroepzaak loopt tegen de omgevingsvergunning waarin wij op verzoek van derden (waaronder huidige verzoeker) de vergunning(en) van Ashorst geactualiseerd hebben aan de hand van de BBT-conclusies Intensieve Veehouderij. Uiteindelijk is het dus nog aan de rechter of de opgelegde BBT's (met name het huisvestingssysteem met het hoogst mogelijke geurverwijderingsrendement bij de traditionele stallen) door het bevoegd gezag geëist mogen worden in deze situatie.

Voor wat betreft geur is de Wgv het exclusieve toetsingskader voor de veehouderij activiteiten en geldt voor mestverwerking een ander toetsingskader, zijnde het aanvaardbare geurhinderniveau.

De mestverwerking, zo is door de Rechtbank Limburg geoordeeld, veroorzaakt geen ontoelaatbare hinder. Hier is dus ook geen reden, zoals reeds gesteld, om de mestverwerking verder te actualiseren.

Indien zowel de veehouderij-activiteiten voldoen aan de Wgv en de mestverwerking een toelaatbaar geurhinderniveau veroorzaakt is er geen reden de vergunning verder te actualiseren. Cumulatie van deze geuren, voor zover überhaupt te bepalen, is niet aan de orde in een omgevingsvergunning voor het oprichten of veranderen van een inrichting.

Zie o.a. uitspraak Rb Limburg 24 juli 2020, ECLI:NL:RBLIM:2020:5462.

"Ten aanzien van de volgens eisers ten onrechte niet beoordeelde cumulatie van geur heeft verweerder zich in het verweerschrift primair op het standpunt gesteld dat dit niet beoordeeld hoeft te worden en dat geur van mestverwerking en geur van veehouderijen ook niet bij elkaar opgeteld kunnen worden. Vervolgens heeft verweerder er op gewezen dat de geurcontouren van Heideveld B.V., van de bio-energiecentrale en pluimveehouderij van Kuipers Kip de geurcontour van RMS niet overlappen, met uitzondering van gebieden waarin geen geurgevoelige objecten zijn gelegen. Dit is met kaartmateriaal inzichtelijk gemaakt.

19.7. Nu eisers de juistheid van laatstgenoemde vaststelling niet, althans niet gemotiveerd, hebben bestreden, bestaat reeds daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte de cumulatie van geur bij geurgevoelige objecten niet heeft beoordeeld. Daar komt bij dat verweerder zich terecht op het standpunt stelt dat beoordeling van cumulatieve geurhinder, voor zover daar in dit geval kaders voor bestaan, alleen aan de orde is in het ruimtelijke spoor bij de toestemming als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo.

Onder 15.1 is reeds door de rechtbank overwogen dat het bouwplan past binnen de doeleindenomschrijving van het geldend bestemmingsplan. De afwijking ziet op strijd met een aantal bouwregels, zodat een beoordeling of door de afwijking nog sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat niet speelt. De beroepsgrond slaagt niet."

3.3.2.2 Schone Lucht Akkoord en Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche)

Zoals reeds beschreven in paragraaf 3.2.3 van de considerans bevat artikel 7af, derde lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (eenentwintigste tranche) de discretionaire bevoegdheid om bij besluit maatregelen voor te schrijven die de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) verminderen, als blijkt dat de nadelige gevolgen van deze emissies voor het milieu verder kunnen, onderscheidenlijk moeten worden beperkt, vanwege:

- a. de ontwikkeling van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu;
- b. de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu;
- c. de cumulatieve gevolgen van de emissie van geur, ammoniak of zwevende deeltjes (PM₁₀) door veehouderijen;
- d. door het bevoegd gezag vastgesteld beleid voor verbetering van de luchtkwaliteit; of
- e. onaanvaardbare geurhinder als bedoeld in het twaalfde lid van artikel 7af van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet.

Het derde lid maakt het dus mogelijk om strengere eisen te stellen dan waartoe het Besluit emissiearme huisvesting verplicht. Dit heeft dus louter betrekking op de activiteit: het houden van landbouwhuisdieren. Het gaat om maatregelen die strenger zijn dan op grond van de maximale emissiewaarde noodzakelijk is. Redenen hiervoor zijn dat er betere technieken beschikbaar zijn of huisvestingssystemen of als specifieke milieuomstandigheden hierom vragen. Dit lid maakt het ook mogelijk om strengere maatregelen voor te schrijven die nodig zijn vanwege cumulatieve gevolgen van emissies. Ook lokale ambities voor verbetering van de luchtkwaliteit kunnen reden zijn om maatregelen voor te schrijven. Tevens kan onaanvaardbare geurhinder een reden zijn om maatregelen voor te schrijven. In het twaalfde lid is bepaald waarmee in ieder geval rekening wordt gehouden bij het bepalen of sprake is van onaanvaardbare geurhinder. Het is ook mogelijk om eisen te stellen aan stallen waarvoor geen maximale emissiewaarde geldt of aan stallen voor dieren die zijn uitgezonderd in artikel 2 van het Besluit emissiearme huisvesting.

Sinds de wijziging van de Regeling geurhinder en veehouderij van 19 juli 2018 en de daarmee samenhangende verhoging van de emissiefactoren wordt voor Ashorst B.V. een hogere geuremissie berekend en daarmee samenhangend een hogere geurbelasting bij de geurgevoelige objecten dan waarvan wij in het verleden vanuit zijn gegaan bij de vergunningverlening. Rekening houdende met wijziging van de Rgv, dit vanwege het lagere geurverwijderingsrendement van combi luchtwassers, zijn de vergunde geuremissies van de combi luchtwassers aanwezig binnen de inrichting toegenomen van 176.713,2 ouE/s naar 214.206,4 ouE/s. Uit de rekenresultaten blijkt dat niet bij alle geurgevoelige objecten kan worden voldaan aan de wettelijke van 14 OUE/m³ en bij de geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom van Castenray/Horst van 3 OUE/m³. Er is dus sprake van een zogenaamde overbelaste situatie.

Ten aanzien van Ashorst willen wij graag benadrukken dat bij besluit van 8 maart 2021 (zaaknummer 2019-204804, kenmerk 2021/5203) de vergunning van Ashorst op verzoek van omwonenden is geactualiseerd.

Met dit besluit zijn, in lijn met artikel 7af, reeds maatregelen van het bedrijf verlangd welke de voor geur overbelaste situatie in de omgeving moeten verbeteren. Wij merken wel op dat ook indien dit besluit bij de rechter intact blijft en het bedrijf de opgelegde maatregelen toepast er nog steeds sprake zal zijn van een zware overbelaste situatie met betrekking tot geur. Er wordt bij een aantal woningen bij lange na niet voldaan aan 14 OUE/m³ en daar waar deze wordt overschreden vaak ook niet aan 19.1 OUE/m³ (Rb Den Haag 14 september 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:9119).

Tegen dit besluit loopt nog wel een beroepszaak. Wij hebben in het door Ashorst bestreden besluit het bedrijf o.a. verplicht gesteld om op elk dierenverblijf, ook bij de traditionele stallen huisvestingssystemen met het hoogst mogelijke geurverwijderingsrendement te installeren (welke overigens ook zeer positief effect hebben op ammoniakemissies). Artikel 7af uit het Besluit uitvoering Chw was ten tijde van het besluit nog niet inwerking getreden, dus kon daar toen nog niet op worden gebaseerd. Dit was ook niet nodig omdat voor dit bedrijf rechtstreeks op grond van de Wabo de vergunning kon worden geactualiseerd.

Wij zien gezien het voorgaande nog geen mogelijkheden om vanwege geur het bedrijf strengere maatregelen dan BBT op te leggen of zelfs het sluiten van stallen te eisen wanneer nog niet eens duidelijk is of de eerste actualisatiebesluit door de rechter in stand wordt gehouden. Wij leggen vergunninghouder wel een verplichting op om in ieder geval ons een onderzoek toe te zenden met daarin de maatregelen die mogelijk zijn (ook niet erkende BBT-maatregelen) om de geurbelasting in de omgeving van Ashorst B.V. onder de 14 OUE/m³ te krijgen, doch in ieder geval aan 19,1 OUE/m³ wordt voldaan. Afhankelijk van de inhoud/kwaliteit van dit onderzoek en de uitspraak in de bodemprocedure van het reeds vastgestelde actualisatiebesluit zijn er vanuit het bevoegd gezag wellicht strengere maatregelen op te leggen om de geurbelasting te reduceren. Dit is naar onze mening gezien de omstandigheden nu echter nog te prematuur.

3.3.2.3 Geurnorm voor industrie

Zoals hierboven reeds aangegeven gelden voor de vergunde activiteiten van Ashorst B.V. twee separate toetsingskaders. De Wgv is van toepassing op de veehouderij en voor de mestverwerkingsinstallatie geldt het aanvaardbaar geurhinder niveau. De omstandigheid dat het bedrijf mogelijk gezien zou moeten worden als een industriële energie producent maakt hier geen verandering in. Hierbij is van belang dat het verzoek ziet op het aanscherpen van geurnormen ten aanzien van reeds vergunde activiteiten. Voor deze activiteiten is reeds geoordeeld dat deze passen binnen het bestemmingsplan en niet leiden tot een industriële omvang die in het kader van een goede ruimtelijke ordening niet gewenst zou zijn.

Zodoende is er geen aanleiding om een geurnorm voor industrie voor te schrijven.

3.3.3 Conclusie

Zoals overwogen in voorgaande (sub)paragrafen zien wij momenteel geen mogelijkheden om de vigerende omgevingsvergunningen van Ashorst B.V. nogmaals op verzoek van derden te wijzigen. Wel hebben wij een voorschrift aan dit besluit verbonden met daarin een onderzoeksverplichting voor vergunninghouder. Op basis van de resultaten van de onderzoeksverplichting en de uitspraak in de lopende bodemprocedure wordt opnieuw overwogen of een aanpassing van de vergunning aan de orde is.

4 Zienswijzen

Gereserveerd.

5 Voorschriften

Onderzoeksverplichting naar maatregel(en) voor verlagen geurbelasting veehouderij

- 1.1 Vergunninghouder dient onderzoek te doen naar de maatregelen die mogelijk zijn (ook niet erkende BBT-maatregelen) om de geurbelasting bij de geurgevoelige objecten in de omgeving onder de 14 OÜe/m³, doch in ieder geval onder 19,1 OÜe/m³ te krijgen.
- 1.2 De resultaten van het onderzoek genoemd in voorschrift 1.1 dienen binnen zes maanden na het onherroepelijk worden van onderhavig besluit aan het bevoegd gezag toegestuurd te worden.

Bijlage 1 – Verzoeker(s)

Lijst met natuurlijke personen en/of rechtspersonen die onderhavige verzoek hebben ingediend.

Verzoeker 1	
Verzoeker 2	
Verzoeker 3	
Verzoeker 4	
Verzoeker 5	

Persoonsgegevens worden geanonimiseerd in verband met privacywetgeving.